

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

02 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Petru Ursache

Judecători: Nadejda Toma și Ghenadie Nicolaev

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de condamnatul Vîntu Nicolai, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 aprilie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Vîntu Nicolai Petru, născut la 25.11.1962, originar și domiciliat or Criuleni, str. Buna Vestire, 6.

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 18.01.2014 – 19.02.2015;

Instanța de recurs: 16.03.2015 – 16.04.2015;

Instanța de recurs în anulare: 15.06.2015 – 02.12.2015.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 19 februarie 2015, pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală potrivit prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală, Vîntu Nicolai a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 264/1 alin.(1) Cod penal.

În baza art. 55 Cod penal, condamnatul Vîntu Nicolai a fost liberat de răspunderea penală și tras la răspundere contravențională, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 3000 lei.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că, la data de 26 iulie 2014, aproximativ la ora: 04.40, aflându-se în sat. Corjova, r-nul Criuleni a condus mijlocul de transport de marca „Nissan”, model „Vanette”, cu nr.î. C OF 849, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, avînd concentrația de alcool în sînge de 1,73 g/l și concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,91 mg/l.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, împotriva acesteia a declarat recurs procurorul, solicitând casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care condamnatul Vîntu N., să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264/1 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 375 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

În motivarea recursului declarat, procurorul a indicat următoarele argumente:

- prima instanță greșit a individualizat pedeapsa inculpatului aplicând față de acesta o pedeapsă prea blândă în baza prevederilor art. 55 Cod penal, neținând cont de prevederile legale relevante precum și de circumstanțele cauzei în acest sens și anume că inculpatul anterior este condamnat pentru comiterea unei infracțiuni analogice, precum și de urmările infracțiunii săvârșite anterior.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 aprilie 2015 recursul declarat de procuror a fost admis, casată sentința cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care condamnatul Vîntu Nicolai Piotr a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264/1 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de recurs ordinar a constatat, că instanța de fond corect din punct de vedere juridic a încadrat acțiunile inculpatului, în această parte sentința nefiind atacată.

Cu referire la pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de recurs ordinar a conchis că prima instanță n-a ținut cont de prevederile art. 7, 61 și 75 Cod penal, greșit individualizând pedeapsa inculpatului cu aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal, deoarece aceste prevederi legale se aplică doar în privința persoanelor care pentru prima oară săvârșesc infracțiuni, însă inculpatul anterior a fost condamnat.

Astfel instanța de recurs ordinar a concluzionat că condamnatul Vîntu Nicolai urmează a fi recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264/1 alin.(1) Cod penal, stabilindu-se pedeapsă sub formă de amendă, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

6. Decizia instanței de recurs ordinar, este atacată cu recurs în anulare de către condamnatul Vîntu N., care solicită casarea acesteia cu menținerea în vigoare a sentinței instanței de fond.

În motivarea recursului condamnatul deși a invocat temei de drept prevederile art. 427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală indicând că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, însă în argumentarea recursului condamnatul a invocat că, instanța de recurs ordinar greșit a individualizat pedeapsa inculpatului, aplicându-i o pedeapsă prea aspră, inclusiv pedeapsa complementară.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Conform prevederilor art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, se consideră încălcarea esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

În acest context, Colegiul reiterează că una din cerințele esențiale la declararea recursului în anulare este motivarea acestuia din punct de vedere al prezenței erorii de drept, comise la judecarea cauzei, care cade sub incidența noțiunii de viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea atacată.

Cu referire la prezenta cauză, Colegiul constată că recurentul invocă în calitate de motiv de anulare faptul, că instanța de recurs ordinar i-a stabilit condamnatului pedeapsa inclusiv complementară, prea aspră, totodată solicitând casarea deciziei instanței de recurs ordinar cu menținerea sentinței primei instanțe prin care condamnatul Vîntu N. a fost liberat de răspunderea penală și tras la răspundere contravențională în baza art. 55 Cod penal.

Privitor la argumentele condamnatului că i-a fost aplicată o pedeapsă prea aspră fără a se ține cont de prevederile art. 79 și 90 Cod penal, Colegiul penal menționează că o astfel de eroare de drept la caz nu se atestă, acest fapt fiind pe deplin elucidat și în instanța de recurs ordinar, care a stabilit că, infracțiunea săvârșită de inculpat se califică ca fiind una mai puțin gravă, sancțiunea căreia prevede o pedeapsă cu amendă în mărime de la 400 la 500 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 3 la 5 ani.

Inculpatul a recunoscut vinovăția și s-a căit sincer, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală potrivit prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală, care prevede la pct.(8) inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de

pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă. Dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață, se aplică pedeapsa închisorii de 30 de ani.

Astfel, Colegiul penal constată că la aplicarea pedepsei condamnatului pentru infracțiunea comisă, instanța ierarhic inferioară a individualizat pedeapsa ținând cont de prevederile art.7, 61 și 75 Cod penal, aplicând condamnatului o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Având în vedere și faptul că o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Totodată Colegiul penal consideră întemeiată concluzia instanței de recurs ordinar potrivit căreia prima instanță greșit a statuat că condamnatul Vîntu N. urmează a fi liberat de răspunderea penală în baza art. 55 Cod penal, deoarece inculpatul anterior la data de 21.01.2013 a fost condamnat pentru comiterea unei infracțiuni analogice, fiind liberat de răspunderea penală în baza prevederilor art.55 Cod penal, fapt care exclude posibilitatea aplicării repetat față de condamnat a dispozițiilor normei în cauză. La fel instanța de recurs ordinar corect a statuat că potrivit prevederilor art.24 Cod penal, persoana care a săvârșit o infracțiune în stare de ebrietate, produsă de alcool sau de alte substanțe, nu este liberată de răspundere penală. Cauzele ebrietății, gradul și influența ei asupra săvârșirii infracțiunii se iau în considerare la stabilirea pedepsei.

Reieșind din circumstanțele cauzei sus menționate, Colegiul penal constată că pedeapsa aplicată condamnatului inclusiv pedeapsa complementară, este legală și echitabilă, iar argumentele recursului privind posibilitatea aplicării față de condamnat a unei pedepse mai blînde decît cea prevăzută de lege în baza art.79 Cod penal, Colegiul le consideră neîntemeiate deoarece față de condamnatul Vîntu N. a fost aplicată cea mai blîndă pedeapsă stabilită de legea penală, inclusiv de sancțiunea normei în baza căreia a fost condamnat și anume amenda, redusă cu $\frac{1}{4}$ sub limitele minime în baza prevederilor art.364/1 alin.(8) Cod penal.

Prin urmare, analizând materialele cauzei și hotărârea judecătorească contestată, Colegiul penal atestă că nu se constată vreun viciu fundamental sau erori de drept, ce ar afecta legalitatea hotărîrii judecătorești deja irevocabile și ar da temei de intervenire în procedura precedentă.

Conform prevederilor art.453 alin.(2) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil, dacă nu se întemeiază pe motivele prevăzute în alin.(1) al acestui articol sau este declarat repetat.

Astfel, în baza circumstanțelor constatate, Colegiul penal conchide că recursul în anulare declarat de condamnatul Vîntu N., urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct.(4), 456 alin.(1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul **Vîntu Nicolai Petru** împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 aprilie 2015, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la data de 30 decembrie 2015.

Președinte
Judecători

(semnătura)
(semnătura)
(semnătura)

Petru Ursache
Toma Nadejda
Ghenadie Nicolaev